

на всички употребени понятия. Като страна на произхождението или производството трѣбва да се разбира, за естественитѣ произведения, страната, гдето продуктътъ е билъ произведенъ, а за индустриалнитѣ — страната, въ която той е получилъ формата, подъ която е билъ внесенъ въ страната вносителка, като се има предвидъ, че опаковката, асортирването или смѣсането не бива да се считатъ за трансформиране на стокитѣ. Като страна на консигнация или на мѣстоидене трѣбва да се разбира страната, отгдето първоначално стоката е била изпратена съ назначение за страната — вносителка, съ или безъ прекъсване на товара презъ време на превозването, обаче безъ търговски сдѣлки въ странитѣ, презъ които е преминала стоката. Като страна на купуването трѣбва да се разбира страната, гдето продавачътъ на стоката упражнява своята търговска дейностъ. Като страна на консомацията трѣбва да се разбира страната, въ която стоката получава назначението, заради което тя е била произведена, или въ която тя трѣбва да получи едно измѣнение, една поправка или едно допълнително обработване, като се изключатъ амбалирането, асортирването или размѣсането. Като страна на консигнацията, или на мѣстоназначение, трѣбва да се счита страната, съ назначение за което стоката е била наистина изпратена съ или безъ прекъсване въ товаренето презъ време на превоза, обаче безъ търговски сдѣлки въ странитѣ, презъ които е преминала стоката. За страна на продажбата ще се счита страната, гдето купувачътъ упражнява своята търговска дейностъ.

Периодътъ отъ дванадесетъ месеци ще започне да тече най-късно отъ 1-ви януарий, който ще следва влизането въ сила на конвенцията за дадената държава. Следъ изтичането на тоя периодъ, държавитѣ, които сж подписали конвенцията, ще изпратятъ на комитета на експертитѣ по единъ рапортъ, показващъ за всѣки единъ отъ гореописанитѣ методи всички указали се на практика преимущества и неудобства. Комитетътъ на експертитѣ, следъ като получи рапортитѣ, поне отъ половината държави, ще представи въ единъ срокъ отъ три месеца едно мнение върху резултатитѣ отъ проучването на тия рапорти на държавитѣ, съ цель да се постигне едно допълнително съглашение по въпроса.

IV. Статистика на професиитѣ. Конвенцията задължава държавитѣ да събиратъ и обработватъ данни за населението по професии, по единъ пѣтъ на десетъ години, и които да се отнасятъ за последната година на десетгодишния периодъ (това значи за 1930, 1940, 1950 год. и т. н.) или пѣкъ за една година, колкото е възможно по-близка до нея. Освенъ това, конференцията, споредъ израза, помѣстенъ въ финалния актъ, съ цель да се увеличи икономическото значение на статисти-

ката на професиитѣ, препоръчва на бждещия комитетъ на експертитѣ да приготви единъ проектъ на подробна номенклатура за видоветѣ на икономическата дейностъ и на професиитѣ, да изучи въпроса за системитѣ на класирането на активното население, споредъ вида на индустрията и споредъ индивидуалната професия, така сжщо и разпредѣлението на активнитѣ лица, споредъ тѣхното положение въ занятието (чиновници, служащи, работници и т. н.) и да представи единъ рапортъ върху тия въпроси, който секретарьтъ на Обществото на народитѣ ще съобщи на заинтересованитѣ държави.

V. Статистика на земедѣлието и скотовѣдството. Държавитѣ се задължаватъ да предприематъ общи преброявания на земедѣлието и, по възможностъ, всѣки десетъ години, въ духа на предложенията на Международния земедѣлски институтъ и, ако е възможно, презъ годинитѣ, предложени отъ последния. Първоначалния текстъ на това положение бѣше позадължителенъ, тѣй като въ него се изискваше отъ държавитѣ да извършватъ това преброяване съобразно съ *директивитѣ* на Международния земедѣлски институтъ. Тоя текстъ стана причина на оживени дебати, които се откриха въ комисията съ изложението на българския делегатъ, въ което, следъ като се съобщава за предприетото на 31 декември 1926 г. преброяване на земедѣлскитѣ стопанства и даннитѣ, събрани за тѣхъ съ специалната карта „Ж“, се изтъква, че една голѣма частъ отъ даннитѣ, които се съдържатъ въ формуляра на Международния земедѣлски институтъ ще се получатъ отъ предприетото вече преброяване на селскитѣ стопанства. Изтъкна се, така сжщо, че даннитѣ за земедѣлското производство у насъ могатъ да се събиратъ сега чрезъ статистиката за реколтата и че, следователно, за България не е възможно да дава сведения за земедѣлското производство по отдѣлно за всѣко стопанство. Така сжщо, не би било възможно за сега да се събиратъ точни сведения за производството на млѣкото, яйцата, вълната, меда, пашкулитѣ по отдѣлни стопанства, тѣй като голѣмата частъ отъ селскитѣ стопанства не притежаватъ едно щогоде уредено счетоводство. Така сжщо, би било мжно да се събиратъ отъ отдѣлнитѣ стопанства сведения за работнитѣ часове и за работната плата въ селото. Изложението завършва съ мнението, че по-точни сведения по тия въпроси могатъ да се получатъ чрезъ анкета по стопанства типове. По отношение на щоковетѣ на зърненитѣ храни, така сжщо се обясни, че тѣхното установяване ще срещне сжществени мжнотии, тѣй като въ България не сжществуватъ държавни елеватори.

Разискванията, които станаха по тоя поводъ, доведоха до едно смекчаване на задълженията, като се прие, че държавитѣ поематъ